

ne for den politiske debat og sørger for, at procedurerne og forretningsordenen ikke hindrer udviklingen, men hele tiden er et egnet forum, hvor de politiske ideer og værdier mødes og brydes.

Erfaringerne viser, at det er en kompliceret proces at påvirke og ændre et parlaments debat-former. Det var eksempelvis allerede i 1999 nødvendigt at ændre den »uforberejede« spørgetime, der blev indført i 1997. Præsidiets betragter derfor de nu foreslåede ændringer som prøveordninger og vil løbende vurdere behovet for ændringer eller ophævelse af utilsigtmæssigheder. En redegørelse herom vil blive tilsendt Udvalget for Forretningsordenen i sommeren 2004.

Forbedret langtidsplanlægning af folketingsarbejdet

Planer for behandling af lov- og beslutningsforslag i Folketingssalen har hidtil ikke rakt ud over 2-3 uger og har i det væsentlige kun omfattet fremsatte forslag.

Regeringens planer for fremsættelse af forslag og afgivelse af redegørelser fremgår af lovkataloget i oktober og af fire efterfølgende statusrapporter, mens der ikke foreligger tilsvarende planer med hensyn til fremsættelse af private forslag.

Udvalget har overvejet, i hvilket omfang disse planer vil kunne indgå i tilrettelæggelsen af folketingsarbejdet

Udvalget skal præcisere, at udgangspunktet for tilrettelæggelsen af folketingsarbejdet er, at arbejdet i Folketingssalen skal have førsteprioritet for såvel medlemmer som ministre i de lidt over 100 årlige mødedage i Folketinget. Samtidig er det naturligvis nødvendigt, at de, der har ansvaret for folketingsarbejdet, tager størst muligt hensyn og på et så tidligt tidspunkt som muligt konkretiserer forventningerne til såvel ministre som folketingsmedlemmer.

Målet på længere sigt med en forbedret planlægning er efter *udvalgets* opfattelse kvartalsvis forud at kunne angive det væsentligste indhold af folketingsmøderne – i hvert fald hovedparten af førstebehandlinger og fremkomne forespørgsler – med afsat plads til helt aktuelle sager. En sådan ordning med aftaler over en længere tidsperiode vil gøre det lettere for både ministre og folketingsmedlemmer at planlægge andre aktiviteter.

Et første skridt til forbedring af planlægningen af regeringsforslag er efter *udvalgets* opfattelse

at udvikle samarbejdet mellem det enkelte ministerium og Folketingets Lovsekretariat. I lovkataloget i oktober og de fire efterfølgende statusoversigter er der eksempelvis angivet et forventet fremsættelsestidspunkt for ministeriernes lovforslag inden for en 14-dages-periode. Så snart fremsættelsestidspunktet ligger fast, giver ministeriet besked til Lovsekretariatet. Samtidig kan der træffes aftale med Lovsekretariatet om, hvornår førstebehandling skal finde sted. Lovsekretariatet vil fortsat søge at placere eventuelle forespørgsler, redegørelser og forslag vedrørende den pågældende minister samme dag. Som en nyskabelse vil Lovsekretariatet give ministerierne mulighed for – på baggrund af forventninger om kommende sager inden for det enkelte ministerområde – efter aftale at reservere en bestemt mødedag uden angivelse af de enkelte sager.

Udvalget skal endvidere henstille til folketingsgrupperne at søge egne forslag fremsat så betids, at de kan behandles sammen med regeringsforslag om samme emne.

Endelig bør udvalgene fortsætte arbejdet med at forbedre planlægningen af udvalgsarbejdet. Herved vil også udvalgenes tidsplaner på bedst mulig måde kunne indgå i langtidsplanlægningen for arbejdet i Folketingssalen. Udvalgene bør overveje med passende mellemrum, f.eks. ved folketingsårets start og i tilknytning til statsministerens statusoversigter, at drøfte tilrettelæggelsen af udvalgsbehandlingen af regeringens lovforslag med de ansvarlige ministre. Herved vil ministrene kunne medvirke til at vurdere den nødvendige behandlingstid, bl.a. ud fra vurdering af forslagernes omfang og indhold, kompleksitet, politiske implikationer m.v.

I en fremtidig langtidsplanlægning søges onsdag forbeholdt til spørgetid, aktuel debat (se nedenfor) og forespørgsler. Når erfaringer hermed er opnået, bør tilrettelæggelsen af de enkelte onsdagsmøder, specielt dagsordenspunkternes rækkefølge og tidsmæssige placering, overvejes ud fra hensynet til offentlighedens mulighed for at følge debatten.

Et elektronisk værktøj til langtidsplanlægning indgår i det kommende administrative edb-system for parlamentariske dokumenter, TingDok.

Under drøftelserne i *Præsidiets* og *Udvalget for Forretningsordenen* har der været almindelig tilslutning til gradvis at søge gennemført en længere tidshorisont i planlægningen i retning af ovenstående model og i stigende omfang at søge sa-